

Kristna i möten med människor av annan tro

"Otaliga är dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla, jorden är full av vad du skapat." (Psalt 104:24)

I Sverige idag möts människor från olika religioner, med olika övertygelser och med olika erfarenheter av andligt liv. Många ställer frågor om hur vi kristna ska närma oss människor med annan tro. Som kristna tror vi att den treenige Guden är källan till all sanning och kärlek. Vi är kallade att älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. Därför är det dubbla kärleksbudet vägledande för oss i våra samtal med människor av annan tro, *"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och din nästa som dig själv."* (3 Mos 19:18, 5 Mos 6:5, Mark 12:30-31)

Följande tio punkter vill vara en hjälp för kristna som deltar i interreligiösa samtal:

1. Gästfrihet

Som kristna är vi kallade att visa gästfrihet också mot de människor vi ännu inte lärt känna. (1 Mos 18:1-8, Hebr 13:2) Det är vårt ansvar att vara med att skapa mötesplatser där vi kan vara trygga med varandra. Att bjuda på en kopp te eller själv vara gäst kan vara början på vänskap. På så vis grundläggs ömsesidigt förtroende, varifrån vi kan närma oss svårare frågor. (Luk 19:1-10, Psalmboken 170:2)

2. Lyssnande

I samtal är det lika viktigt att lyssna som att tala. För att

samtal mellan människor av olika tro ska bli meningsfulla behöver vi respektera och försöka förstå varandra. I möten och i samtal med människor av annan tro vill vi vara öppna för att lära och öka vår vilja att förstå. (Mark 7:24-30, Apg 17:22-29)

3. Sann mot mig själv

En viktig utgångspunkt för samtal mellan människor av olika tro är att var och en har rätt att definiera sig själv och sin egen tro. I samtalet ställer vi frågor för att söka fördjupning och förståelse; att förstå hur andra tänker behöver inte innebära att man delar deras uppfattningar. Vi har ansvar för att berätta om vår tro så att andra kan förstå. (Joh 8:32, Apg 8:30-31)

4. Sann mot andra

När vi talar om någon annans tro och tradition måste den andre kunna känna igen sig i vår beskrivning. Vi respekterar varje människas rätt till självförståelse och identitet och vi undviker att förenkla, generalisera och tillrättalägga.

(Sak 8:16-17, Ef 4:25)

5. Jämför lika med lika

När vi möts i samtal och kanske jämför våra religiösa traditioner med varandra är det viktigt att jämförelsen är rättvis. Det bästa i vår egen tradition ska jämföras med det bästa i den andres tradition. Det som upplevs som problematiskt i en annan tradition kan jämföras med sådant som upplevs som problematiskt i vår egen. Ingen av oss lyckas med att helt leva upp till de ideal som religionen bjuder och det är därför viktigt att vi inte jämför våra egna ideal med andras tillkortakommanden – eller tvärtom.

(2 Mos 20:16, Psalmboken 229)

6. Att mötas

Som kristna är vi kallade att hålla fred med alla människor. På många ställen i Sverige lever människor med olika religion sida vid sida. Det är viktigt att lära känna de människor som lever i vår närhet och förstå att det är människor och inte trosläror som vi möter.

(Psalt 8:5-6, Matt 5:23-26, Rom 12:16-18)

7. Självkritik

Vi behöver förhålla oss till tolkningar av kristen tro och teologi som vi inte själva delar. Det kan handla om att vara kritisk till sådant i vår egen tradition som inte är livsbefrämjande. Självkritik kan för oss kristna exempelvis innebära att ta avstånd från korstågen, ett kristet enhetssamhälle där religiös mångfald är omöjlig eller kvinnoförtryck med biblisk motivering.

(Amos 5: 21-23, Matt 7:3-5, Joh 10:10)

8. Att våga låta samtalet förändra

När vi går in i samtal är vi beredda att låta vår syn på den andre förändras. När vi på djupet förstår den andre mognar också vi själva.

(Rut 1:15-19, Joh 4:7-26)

9. Jämlikhet och makt

Det är viktigt att både kvinnor och män deltar i samtalet och att olika erfarenheter kommer till tals på lika villkor. Vi behöver vara uppmärksamma på de ojämlika styrkeförhållanden som kan råda när vi samtalar med

varandra. Det kan exempelvis handla om språkkunskaper, utbildning, arbetsförhållanden, kön och ålder.

(1 Mos 1:27, Mark 10:42-45, Gal 3:28)

10. Religion i det svenska samhället

I vårt samhälle är värden som demokrati och mänskliga rättigheter centrala. Dessa värden kan grundas i religionerna men kan också stå självständiga. Tro och politiskt engagemang hör samman för många troende människor. Samtal kan också handla om vilket samhälle vi vill forma tillsammans.

(Psalt 24:1, Luk 4:16-21, Psalmboken 288)

Kristna i möten med människor av annan tro

Interreligiösa samtal kan föras på flera sätt: Det kan vara troende från olika religioner som samtalar om frågor grundade i det praktiska vardagslivet. Det kan vara människor från olika traditioner som delar erfarenheter av andligt liv med varandra: bön, meditation, berättelser och bilder. Samtalet kan också fokusera på läroinnehåll. Här kan frågor om exempelvis förhållandet mellan tro och vetenskap, hur det goda samhället bör se ut eller tolkningar av heliga texter diskuteras.

Kyrkorna i Europa har i Charta Oecumenica förbundit sig *”att vara öppna för samtal med människor av god vilja, att fullgöra gemensamma angelägenheter tillsammans med dem och vittna för dem om den kristna tron.”* (§ 12).

I det ekumeniska dokumentet Kristet vittnesbörd i en mångreligiös värld heter det: *”Det kristna vittnesbördet i en pluralistisk värld innefattar dialog med människor av annan tro och kultur”.*

(Utgångspunkt 4)

Om Sveriges kristna råd

Sveriges kristna råd är en mötesplats för kyrkorna i Sverige. Till Sveriges kristna råd kommer varje kyrka med sin speciella identitet, sina erfarenheter och prioriteringar. Kyrkorna kommer för att söka, uttrycka och fördjupa den kristna enheten. De kommer för att dela erfarenheter och tillsammans agera och visa omvärlden på den tro som förenar och utmanar.

Referenser:

- Charta Oecumenica, SKRs skriftserie Nr 1, 2001
- Kristet vittnesbörd i en mångreligiös värld, SKR och Svenska missionsrådet, 2012

KYRKORNA TILLSAMMANS
I TRO OCH HANDLING

WWW.SKR.ORG • INFO@SKR.ORG

